

Хтео бих прво свима да се извиним због касног јављања, али једноставно сам желео да проведем годишњи одмор са породицом на миру. Због тога се нисам јављао на телефонске позиве, одговарао на поруке. Ипак ни то ми није превише помогло, али у сваком случају је стреса и нервозе било мање. У једном моменту сам хтео и да одустанем од јављања, али због сталних прозивки и питања пријатеља шта се тачно десило, дужан сам да дам своје виђење целе ствари око учествовања у формирању нове одборничке групе.

Пробаћу у неколико редова да објасним све што се дешавало непосредно пред мој одлазак на одмор. Неколико дана пре одласка контактиран сам од стране „избачених“ чланова покрета Двери. Људи су ме контактирали и тражили подршку у формирању нове већине у Новом Саду. С обзиром на промену ситуације, која се десила током летњих месеци у смислу њиховог статуса у покрету, помислио сам да је та група одборника једина погодна за сарадњу у градском парламенту, једноставно у питању су нови људи у политици, људи који нису оптерећени разним аферама у прошлости, партијским кадровима за упошљавање. Одмах сам обавестио Николу и чланове нашег „локалног“ одбора о томе. Никола је успоставио контакт са њима и договарао лични контакт. Дан касније послао им је поруку да је једина опција о сарадњи и будућем уласку у власт да они пређу у НОПО. Они то наравно нису прихватили и договорио сам састанак са људима из Новог Сада и представником те групе одборника 22. августа 2012. у 18 часова.

На састанку су присуствовали Јелена Добановачки, Раде Кљајић, Александар Черевецки, Александар Миросављевић, Слободан Илкић и ја. Пошто сам им изнео целу проблематику, одлуку смо заједнички донели тек након приче са Александром Ђурђевићем. Наравно да сам коначну одлуку донео ја, и да сам претходно о томе пре и после састанка разговарао са Николом. Вођен „Основним вредностима“, јединим документом који сам добио од Николе, одлучио сам да потпишемо споразум о образовању нове Одборничке групе „Нови Сад одмах“. Мислим да сам исправно поступио, јер сам јавно обавештавао све о ситуацији, да нисам вођен никаквом личном користи и да сматрам да је у интересу Грађана Новог Сада формирање нове већине, ако већ не може бити нових избора за које смо се залагали. Све те ставке сви могу прочитати у радној верзији тог документа. Након те одлуке обавестио сам Николу, након чега је он рекао да хитно сазива главни одбор. Нико из „главног одбора“ није био „благонаклон“ према мојој/нашој одлуци и већ током те вечери сам поруком замољен да не користим назив НОПО.

Сутра рано изјутра 23. августа у 5 и 22 примио сам поруку да сам „избачен“ из странке и разрешен свих дужности. С обзиром на то да сам именован само да поднесем изборну листу, не знам са којих сам то тачно дужности разрешен, јер никакав папир о именовању на било какве дужности никада нисам ни имао. Такође као неко ко је укључен у НОПО од 2009. године никада нисам ни сазнао ко су чланови „главног одбора“, како се они бирају и како се он може сазвати. Поготово тако брзо и хитно у Београду у 22 часа, 22. августа 2012. године. Све ми ово више личи на неко „старешинство“ и понашање оних других, које сматрамо екстремистима. Због таквог понашања не схватам смисао постајања људи на локалу, ако ће се за свако питање питати Београд. Волео бих да се све ово другачије завршило да смо добили подршку, иако неко мисли да тај потез није исправан.

Ми у Новом Саду смо се противили сарадњи са Вукадиновићем и опет остали уз НОПО (на крају је то испала исправна одлука). Што се тиче ставке да није било договора о наступу НОПО у тој групи и новој већини. „Главни одбор“ то није ни дозволио. Једноставно већина ствари се могла договорити до потписивања коалиционог споразума 3. 9. 2012. На крају не знам због чега је „главни одбор“ донео тако брзоплету одлуку, поготово ако имамо у виду чињеницу да сам се ангажовао у НОПО још давне 2009. године, да сам прикупио преко 100 оснивачких потписа, да пре тога никада нисам био члан ниједне странке, да је новосадски одбор један од најбоље организованих, да имамо одборника у градском парламенту, да сам довео изнајмљивање простора у Новом Саду пред свршен чин (под повлашћеним условима). Ако је грех имати свој став, размишљати својом главом онда то није НОПО у каквом бих ја желео да учествујем. Мислим да се различити ставови морају аргументовано бранити и уважавати, а не искључивати. Мислим да искључивост и једноумље никоме ништа добро нису донели, па тако неће ни НОПО.

Писмо "старешинству" и чланству НОПО

Пише: Живко Ћурчић

понедељак, 10 септембар 2012 11:06

Што се тиче печата, после упућених претњи људима у Новом Саду, начина на који је он направљен, мислим да нема потребе о томе више да ме било ко пита да га вратим. Прво и основно је то да ми га нико није ни дао. У сваком случају неће бити злоупотребљен.

Аутор је одборник у Скупштини града Новог Сада и члан одборничке групе "Нови Сад одмах"